

Manifest de la Nit de Sant Joan 2010

Bona nit,

Un any més ens trobam a la vetlada de la nit de Sant Joan per celebrar aquesta festa de tan profund significat per a tots nosaltres. Un any en què la paraula de moda és "crisi", una crisi econòmica internacional que, sense cap dubte, també ens afecta de ple. Molta gent pateix els temps difícils que vivim i la incertesa del que encara pot arribar. La nostra principal font d'ingressos, el turisme, segueix generant molts i molts beneficis, però és una activitat econòmica fràgil i, a la vegada, pràcticament l'única que tenim. Per això fa falta cuidar-lo amb molt de seny. No ens cansarem mai de repetir que el que volem és un turisme de qualitat, que respecti la nostra petita illa. Al turisme massiu de sol i platja, i també al que busca el producte de màrqueting "Ibiza", mundialment conegut per l'alcohol barat, les drogues i la festa eixelebrada, se li ha de buscar l'alternativa d'una Eivissa on sigui possible el turisme de natura, el turisme cultural i el d'esdeveniments esportius i congressos. Que lluny som encara, però, que això es converteixi en realitat!

La crisi ha sèt també l'argument recurrent de les institucions a l'hora de justificar retallades als projectes culturals. A l'IEE entenem perfectament que són moltes les necessitats que s'han de cobrir, però també hem defensat sempre el valor de la cultura com a eina d'integració social. Escandalitzar-se, com fan alguns, perquè s'inverteixen recursos públics a l'actualitat no és més que una altra mostra de demagogia i d'hipocresia a la qual ens tenen acostumats. Pitjor encara, indigna veure com els qui han provocat aquesta crisi, n'estan sortint indemnes i impunes. Indigna veure com les mesures que s'han adoptat per a intentar paliar-la, reducció de salaris i despesa públics, s'han aplicat tard, malament i de forma més que discutible. I indigna també que al mateix temps s'hagin destapat alguns escàndols de corrupció entre empresaris i polítics, mentre tenim la fonamentada sospita que n'hi ha molts d'altres que no es destaparan mai. Que bo seria que aquests corruptes pagassin pel que han fet i reparassin tot el mal que han causat! I que bo seria també viure en una Eivissa on els grans negocis que malmeten el nostre

medi ambient i el nostre patrimoni topassin sempre amb un marc legal que els sabés evitar.

Les lleis s'han de fer complir; si no, no són més que paper mullat, i els catalanoparlants tenim la llarga i amarga experiència de l'incompliment sistemàtic de les que emparen la nostra llengua. Lleis decretades però mai no desenvolupades. Lleis vigents que es vulneren sense cap conseqüència i amb total impunitat. Serveis públics, justícia, sanitat, policia i tot tipus de funcionaris que es neguen a entendre'ns i a atendre'ns, i que sovint ens deixen en la més completa indefensió. Igualment, seguim encara patint constants atacs i menyspreus, tant per part dels reaccionaris de sempre com també per part d'alguns que gosen presentar-se com a progressistes. Aviat tornarà la lluita electoral, i temem que alguna agrupació tractarà la llengua catalana com un problema i no com el valor que és, proposant que se l'arraconi encara més. Davant d'això, nosaltres exigim als partits que es neguin a entrar en aquest debat improcedent, i que ho manifestin públicament. En democràcia no hi ha possibilitat de menysprear drets bàsics dels qui no pensen com tu. Alterar el sistema d'ensenyament en català a les nostres escoles és, per una banda, privar molts dels nostres joves d'una formació completa i d'oportunitats de conviure i treballar a ca nostra. Per altra banda, sembrar la llavor del desconeixement del català, és un pas enrere que de cap manera podem acceptar. Us volem demanar també als qui sou catalanoparlants que faceu valer el vostre dret, que no us deixeu intimidar, que no us arrufeu... Una llengua només mor quan ningú no la vol parlar, i aquest no serà el nostre cas. No ho serà!

Si parlam d'urbanisme, els qui estimam Eivissa també hem hagut de veure com aquest darrer any s'han perpetrat alguns nous atemptats contra el nostre patrimoni. El cas de l'ampliació del port de Vila no ha mobilitzat la població com va passar amb les autopistes, perquè ni es destrueixen tantes propietats privades ni es fa amb la mateixa violència, però sí és, com en aquell cas, un altre gran negoci que, malmetent un patrimoni de tots, incrementarà algunes grans fortunes. Ni

tan sols els informes de la Unesco, contraris a les dimensions d'un projecte desmesurat, han sèt capaços d'aturar-lo.

L'escola de Sa Graduada, referència de l'exemple de Vila dels anys 30, es podria restaurar i reaprofitar per a usos ciutadans com ja es va fer amb Can Ventosa en el seu dia. Si estam en contra de la seua demolició és pels seus valors i pel que significa la sentència judicial que l'ha desclassificada com a BC. L'interès urbanístic ha passat a tenir més pes legal que el nostre patrimoni. A partir d'ara, qualsevol bé patrimonial queda subordinat al poder de les empreses de construcció. Tota Eivissa és un solar en venda, i l'actitud del Consell d'Eivissa i de l'Ajuntament de Vila en aquest cas deixen ben clar al costat de qui s'han posat.

I amb ses Feixes de Vila, observam astorats com les rivalitats polítiques, la manca d'actuacions i l'incompliment de promeses electorals (on és el centre d'interpretació que se'ns havia venut?) estan deixant degradar una zona única que, si no es prenen mesures urgents, aviat ja serà irrecuperable. Sospitam, i amb motiu, que una vegada més, aquesta inoperància és l'estratègia que fa servir la llei de mercat, el poder dels sous, contra l'interès general.

En aquestos tres casos, així com en tants altres, es poden al·legar arguments cap a un costat o cap a l'altre, de tipus econòmic o nostàlgic, raons pràctiques o sentimentals. A l'Institut d'Estudis Eivissencs una cosa sí sabem certa: a la destrucció del patrimoni natural i cultural que encara ens queda no se'l pot anomenar "progrés", se li ha de dir "avarícia". I s'ha d'advertir, amb veu alta i clara, que esgotar els nostres recursos és negar l'herència als nostres fills. Perquè des del respecte cap al passat, el que ens preocupa de veritat és el futur, això que no ho oblidí ningú. I el que volem és decidir aquest futur, no que el decideixin per nosaltres, a vegades des de despatxos i ministeris llunyans.

I ara que hem exercit la defensa de l'Eivissa que estimam, l'Eivissa on volem viure, i l'Eivissa que volem deixar a les futures generacions d'eivissencs i eivissenques... Bona Nit de Sant Joan i endavant amb la festa i el foc. Molts d'anys i bons!! ■